

Het AMVB beoogt de volksgezondheid te beschermen door het beperken van de aantrekkelijkheid van de elektronische sigaret voor de gehele bevolking, maar met name voor jongeren, maar is ondoordacht en schiet tekort. De overheidsinterventie is niet gerechtvaardigd, vormt juist een gevaar voor de volksgezondheid en is ondoelmatig, terwijl een minder vergaand alternatief denkbaar is.

De Minister schiet tekort!

De huidige wet- en regelgeving verplicht de producent of importeur van vloeistoffen, bestemd om te worden gebruikt in combinatie met een elektronische sigaret – hierna: vloeistoffen – aan de Minister volledige ‘disclosure’ te geven van de alle ingrediënten die de vloeistof bevat. Die kennisgeving moet zes maanden vóór de beoogde datum van het in Nederland in de handel brengen aan de Minister worden gedaan (art. 3b Tabaks- en rookwarenwet jo. art. 4.6. Tabaks- en rookwarenbesluit jo. art. 4.6. Tabaks- en rookwarenregeling). Op grond van het derde lid van art. 3b Tabaks- en rookwarenwet is de Minister verplicht tot openbaarmaking van de bescheiden en gegevens waarvan aan hem kennis is gegeven.

De Minister heeft geen lijst openbaar gemaakt van vloeistoffen waarvan aan hem kennis is gegeven, zodat de Nederlandse consument niet kan controleren dat de vloeistof die aan hem of haar wordt aangeboden legaal in de handel wordt gebracht. Naar aanleiding van de vraag om een de lijst openbaar te maken, heeft de Minister dat geweigerd.

Evenzeer is bekend dat de Minister weinig tot helemaal niets doet met de kennisgeving of de gegevens en bescheiden waarvan kennis werd gegeven, terwijl NVWA niet controleert of van vloeistoffen die in Nederland in de handel zijn gebracht kennis is gegeven aan de Minister.

Beide tekortkomingen klemmen. Andere lidstaten, waaronder de landen om Nederland heen (België en Duitsland) controleren de kennisgevingen van vloeistoffen op de aanwezigheid van ongewenste en verboden stoffen serieus, maken de gegevens en bescheiden openbaar, publiceren en lijst van vloeistoffen waarvan kennis werd gegeven en handhaven dat vloeistoffen waarvan geen of niet tijdig kennis werd gegeven niet in de handel worden gebracht.

Het gevolg van het – tekortschietende – beleid van de Minister is dat in Nederland illegale vloeistoffen in de handel worden gebracht met een onbekende inhoud.

Minder vergaand alternatief?

Er is een minder vergaand alternatief, dan het vrijwel onbeperkt verbieden van ‘smaakjes’. De voorgestelde overheidsinterventie geeft de Minister de onbeperkte bevoegdheid ‘alles’ te verbieden. Niet alleen ‘smaakjes’, maar in beginsel elk ingrediënt.

Wanneer – zoals de Staatssecretaris betoogt – het van belang is om het gebruik van bepaalde vloeistoffen met nicotine minder aantrekkelijk voor jongeren te maken, ligt een verhoging van de minimum verkoopleeftijd (thans 18 jaar) meer voor de hand dan een algeheel verbod van ‘smaakjes’.

Het verbieden van ‘smaakjes’ is een gevaar voor de volksgezondheid!

Het verbieden van ‘smaakjes’ heeft tot gevolg dat consumenten – en met name jongeren – zelf gaan experimenteren met het samenstellen van vloeistoffen bestemd voor gebruik in een elektronische sigaret. Dat is zeer ongewenst en een gevaar voor de volksgezondheid.

Op internet zijn op talloze plaatsen in Nederland, in de Europese Unie, in het Verenigd Koninkrijk en daarbuiten gemakkelijk webwinkels te vinden die zogenoemde 'Do-It-Yourself' (DIY)-producten, bestaande uit 'aroma's' te koop aanbieden. Met die 'aroma's' kan de consument zelf en op eenvoudige wijze vloeistoffen naar 'eigen' smaak maken om te gebruiken in een elektronische sigaret. De handel in die 'aroma's' valt niet onder de werking van de tabakswet- en regelgeving, omdat die niet eenduidig bestemd zijn om te worden gebruikt voor 'dampen', maar ook kunnen worden gebracht om allerlei soorten voedingsmiddelen op smaak te brengen of smaak te geven.

De vergelijking met bijvoorbeeld een concentraat, een siroop, dringt zich op. Siroop wordt aangelengd met water. De 'aroma's' worden aangelengd met 'base', bestaande uit een verhouding propyleenglycol (PG) en glycerine (VG) en eventueel met nicotine in een bepaalde hoeveelheid. Die 'base' – al dan niet met nicotine – is voor consumenten vrij en gemakkelijk in de handel te verkrijgen en valt evenmin onder de werking van de tabakswet- en regelgeving, omdat de 'base' ook voor andere doeleinden dan 'dampen' wordt gebruikt (bijvoorbeeld 'rookmachines').

Het verbieden van 'smaakjes' is ondoelmatig!

De vloeistoffen bestemd voor 'dampen' zijn op talloze plaatsen in Nederland, in de Europese Unie, in het Verenigd Koninkrijk en daarbuiten te koop en vooral op het internet via webwinkels. NVWA, die de tabakswet- en regelgeving moet handhaven inspecteert en controleert met name de in Nederland gevestigde webwinkels streng en frequent, maar vooral op het reclameverbod (en uitstalverbod).

NVWA inspecteert en controleert webwinkels die in het buitenland zijn gevestigd niet. Haar werkterrein houdt – in haar ogen – op bij de landsgrenzen. De elektronische-dampwaar-branche heeft zich daarover bij NVWA beklaagt, omdat er vele in het buitenland gevestigde webwinkels zijn die zich mede richten op de Nederlandse consument. Het gaat daarbij om webwinkels in het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Frankrijk, maar ook in Polen en andere lidstaten van de EU.

De branche heeft in dat kader met naam en toenaam aan NVWA de bewijzen aangedragen dat buitenlandse webwinkels veelvuldig in Nederland illegale elektronische dampwaar aan consumenten in Nederland ter beschikking stelt (verkoopt en levert). NVWA reageerde op de klacht laconiek met de mededeling dat NVWA niet optreedt tegen buitenlandse webwinkels, die weliswaar aan consumenten in Nederland leveren, maar zich niet primair en uitdrukkelijk op de Nederlandse consument richten; ook niet in het geval de betreffende buitenlandse webwinkel zich niet en overeenkomstig het bepaalde in art. 5.5. van het Tabaks- en rookwarenbesluit jo. art. 5.1 van de Tabaks- en rookwarenregeling heeft geregistreerd bij NVWA, maar aantoonbaar wel aan consumenten in Nederland (illegale) elektronische dampwaar ter beschikking stelt (verkoopt en levert).

Het verbieden van 'smaakjes' is ondoelmatig, omdat daarmee alleen het Nederlandse bedrijfsleven wordt getroffen. Het Nederlandse 'smaakjes'-verbod is spreekwoordelijk 'dweilen met de kraan open'. De consument vindt vanzelf zijn weg naar het buitenland om 'smaakjes' te kopen.